

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettua lakia. Pienet ja keskisuuret yritykset voisivat tehdä verotuksessa korotetut poistot myös vuosina 2009—2011 tekemiensä käyttöomaisuusinvestointien hankintamenoista. Käyttöomaisuuden hankintamenoista tehtävän poiston enimmäismäärä kolmena ensimmäisenä verovuonna olisi säännönmukainen poisto korotettuna 50 prosentilla.

Huojennuksen soveltamisala pysyisi pääosin ennallaan.

Esitys liittyy valtion vuoden 2009 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2009 alusta. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettua lakia (1262/1993) sovelletaan pienten ja keskisuurten yritysten verovuosina 1998—2008 kehitysalueella tekemiin investointeihin. Lain mukaan kehitysalueelle perustetun tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen käyttöomaisuuden hankintameno saadaan vähentää verotuksessa säännönmukaisia poistoja suuremmin poistoin. Uuden tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen lisäksi veronhuojennus koskee myös tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen merkittävää uudistamista ja laajentamista.

Korotettu poisto voidaan tehdä omaisuuden käyttöönottovuonna ja kahtena sitä seuraavana vuonna. Näinä vuosina vähennettävän poiston enimmäismäärä on elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa (360/1968), jäljempänä elinkeinoverolaki, säädetyn poiston enimmäismäärä korotettuna 50 prosentilla. Oikeus tehdä poisto korotettuna koskee elinkeinoverolain 30 ja 34 §:ssä tarkoitettua omaisuutta eli koneita, kalustoa ja muuta niihin verrattavaa irtainta käyttöomaisuutta sekä rakennuksia ja rakennelmia. Elinkeinovalaissa säädetty irtaimen käyttöomaisuuden poiston suuruus saa olla enintään 25 prosenttia.

menojäännöksestä. Rakennuksen ja rakennelman enimmäispoiston suuruus on 4 prosentin ja 20 prosentin välillä riippuen rakennustyyppistä. Siten irtaimen käyttöomaisuuden korotettu poisto on kolmena ensimmäisenä vuonna 25 prosentin sijasta enintään 37,5 prosenttia ja esimerkiksi tuotantorakennusten poisto 7 prosentin sijasta enintään 10,5 prosenttia.

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettua lakia sovelletaan investointeihin, jotka tehdään alueiden kehittämislain (602/2002) 38 §:n 2 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä määritellyllä kehitysalueen ensimmäisellä tukialueella. Kehitysalueesta ja sen tukialueista annettu valtioneuvoston päätös (44/2007) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 ja sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2013 saakka. Tukialueet sijaitsevat pääosin Pohjois- ja Itä-Suomessa.

Veronhuojennukseen ovat oikeutettuja vain kehitysalueella toimivat pienet ja keskisuuret yritykset. Pienenä tai keskisuurena yrityksenä pidetään yritystä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 250 henkilöä. Lisäksi edellytetään, että liikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai että taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa.

EY:n valtiontukia koskevien säännösten johdosta lain soveltamisalaa on vuodesta 1998 lähtien lisäksi rajoitettu siten, että tukea ei myönnetä toimialoille, joille annettavat tuet ovat EY:n perustamissopimuksen mukaan kiellettyjä tai joihin liittyy erityisiä rajoituksia, eli niin sanotuille herkille aloille. Koska näihin herkkiin aloihin liittyviä kieltoja ja rajoituksia ei ole mahdollista ottaa huomioon sovellettaessa lakia yksittäiseen investointiin, on katsottu tarkoituksenmukaiseksi sulkea tietyt toimialat kokonaisuudessaan veronhuojennuksen ulkopuolelle. Verotukea ei siten ole myönnetty investointeihin, jotka kohdistuvat maataloustuotteiden jalostukseen, teräksen tai teräsputkien valmistukseen, teko- kuitujen valmistukseen, autojen tai auton osien valmistukseen taikka laivojen valmistukseen tai korjaukseen. Jäljempänä kohdasta 4.2 ilmenevistä syistä verotuen ulkopuolelle ehdotetaan rajattavaksi lisäksi kivi- ja rusko- hiilen kaivu. Muutoin lain soveltamisalan piiriin kuuluvien yritysten toimiala- ja koko- rajoitukset pysyisivät ennallaan.

Veronhuojennusta ehdotetaan jatkettavaksi kehitysalueelle tehtävien investointien edistämiseksi edelleen niin, että kehitysalueilla toimivat pienet ja keskisuuret yritykset saisivat tehdä korotetut poistot myös verovuosina 2009—2011 tekemistään investoinneista.

2 Esityksen vaikutukset

Vaikutus verotuottoon

Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen (VATT) laatiman verotukiselvityksen mukaan kehitysalueille tehtäviä investointien korotettuja poistoja vähennettiin verotuksessa vuonna 2004 noin 7,8 miljoonaa euroa, vuonna 2005 noin 13,9 miljoonaa euroa ja vuonna 2006 noin 13 miljoonaa euroa. Kehitysalueiden poistojen määrän voidaan katsoa olleen siten aikaisempien vuosien tasolla.

Mainitun verotukiselvityksen mukaan kehitysalueiden poistojen vuosittainen budjetti- vaikutus on ollut vuodelta 2004 noin 2,2 miljoonaa euroa, vuodelta 2005 noin 3,6 miljoonaa euroa ja noin 1,9 miljoonaa euroa vuodelta 2006.

Korotettujen poistojen vähentäminen verotuksessa aiheuttaa vastaavasti sen, että pois-

tot pienenevät myöhempinä vuosina. Kokonaisuutena tarkastellen yrityksen veronhuojennuksesta saama etu muodostuu poistojen etupainotteisuudesta johtuvasta korkoedusta. Verotuksen lykkääntymisestä johtuen yritysten vuosittain saaman korkohyödyn määräksi on arvioitu noin 0,5 miljoonaa euroa.

Veronhuojennusta jatkettaessa korotettujen poistojen kokonaismäärän voidaan arvioida pysyvän viime vuosien tasolla. Vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa korotettujen poistojen määrän voidaan arvioida olevan noin 8,5 miljoonaa euroa. Veronhuojennuksen määräksi muodostuu tällöin noin 2,23 miljoonaa euroa. Valtion osuus verotuoton menetyksestä olisi noin 1,7 miljoonaa euroa, kuntien noin 490 000 euroa ja seurakuntien noin 39 000 euroa. Vuosina 2010 ja 2011 verotuottojen menetysten arvioidaan olevan noin 2,3 miljoonaa euroa vuosittain.

Veronhuojennuksen vaikuttavuus

Valtion taloudellinen tutkimuslaitos teki vuonna 2005 valtiovarainministeriön pyynnöstä selvityksen poistojen vaikuttavuudesta kehitysalueilla tehtäviin investointeihin. Tutkimuksessa selvitettiin erityisesti tuen vaikutusta investointeihin ja investointien alueelliseen kohdentumiseen, huojennusten määrällistä kehitystä sekä verotukien päällekkäisyyttä yritysten saamien suorien tukien kanssa vuosina 1994—2002.

Selvityksen johtopäätöksenä oli se, että kehitysalueilla tehtävien poistojen merkitys aluepoliittisena instrumenttina on kutistunut vähäiseksi. Tuen määrä on pudonnut murtoosaan 1980-luvun tasosta, ja sen on arvioitu olleen viime vuosina noin 0,5 miljoonaa euroa. Tuen tuki-intensiteetti oli myös vähäinen, noin yksi prosentti investoinnin arvosta. Tukea hyödynnettiin erittäin vähän. Selvityksessä arvioitiin, että verotuen määrän kehitys ei johtune yksinomaan tukiperusteiden kiristymisestä, vaan että yritykset eivät olisi olleet halukkaita tekemään huojennuspoistoja, vaikka niillä olisi ollut siihen oikeus. Karkean arvion mukaan vain noin 6 prosenttia kehitysalueilla toimivista teollisuuden ja hotelli- ja ravintola-alan yrityksistä hyödynsi huojennuksia kerran tai useammin vuosina

1994—2002. Myös kehitysalueille tehtyjen investointien määrä näyttäisi olevan monikymmenkertainen verrattuna siihen määrään, joka on kehityspoistojen perustana.

Syiksi poistojen vähäiselle käytölle selvitäksessä arvioitiin muun muassa se, että osalla yrityksistä kannattavuus ei riitä huojennuspoistojen vähentämiseen ja että nykyisillä tukiperusteilla ja matalalla korkotasolla tuen tarjoama korkohyöty koetaan mitättömäksi. Toisaalta poiston vähentäminen saattaa jopa lisätä omistajan ja yrityksen kokonaisverotaakkaa poiston nettovarallisuusvaikutuksen vuoksi. Huojennuspoistot pienentävät yrityksen omaa pääomaa ja heikentävät siten vakavaraisuutta, mikä voi muodostua mahdolliseksi haitaksi liikesuhteissa. Huojennuspoistojen vähentämiseen liittyy lisäksi hallinnollisia kustannuksia, sillä ne eivät kuulu kirjanpidossa suunnitelman mukaisiin poistoihin, vaan ne tulee kirjata tilinpäätöksessä poistoon muutokseksi sekä lisäksi eritellä veroilmoituksella.

Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen tekemän selvityksen perusteella tehtiin se johtopäätös, että veronhuojennuksen tehokkuus investointikannustimena nykyisessä muodossaan ei ole merkittävä. Valtion taloudelliselta tutkimuslaitokselta saadun tiedon mukaan kehitysaluepoistoja tehneiden yritysten lukumäärä ei juurikaan ole muuttunut vuosina 2005 ja 2006, minkä johdosta edellä mainittua, vuonna 2005 tehdyn selvityksen johtopäätöstä voidaan pitää edelleen käyttökelpoisena. Tämän johdosta lain jatkamisen tarkoituksenmukaisuutta on syytä arvioida uudelleen.

3 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunnot työ- ja elinkeinoministeriöltä, Verohallitukselta sekä Valtion taloudelliselta tutkimuslaitokselta. Työ- ja elinkeinoministeriön lausunnon mukaan pk-yritysten erityisesti kasvuun tähtäävät investoinnit Suomessa ovat varovaisia, minkä vuoksi olisi perusteltua käyttää myös jatkossa esityksen mukaista verotukea investointien vauhdittamiseksi. Verohallitus on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että perusteluissa tulisi mainita tuen kasau-

tumisesta. Valtion taloudellinen tutkimuslaitos on lausunnossaan todennut, ettei se pidä perusteltuna lain jatkamista nykyisessä muodossaan. Lausunnon mukaan tulisi harkita tuen lopettamista tai sen sulauttamista työ- ja elinkeinoministeriön hallinnoimiin suoriin tukiin.

4 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

4.1 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2009 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

4.2 Euroopan yhteisön valtiontukisääntely

EY:n valtiontukea koskevat säännökset perustuvat perustamissopimuksen 87—89 artiklaan. Lisäksi on eräiden alojen tukia koskevia erityissäännöksiä. Perustamissopimuksen 87 artiklan mukaan valtiontuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille. Tällainen yhteisöoikeuden vastainen tukitoimi voi olla esimerkiksi yrityksille myönnettävä veronhuojennus.

Tässä laissa tarkoitettu verotuki on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki. Korotettujen poistojen osalta on kyse verotustoimenpiteistä, jotka ovat erityisiä tai valikoivia siinä suhteessa, että ne suosivat tietyille alueille sijoittuneita pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja siten muodostavat poikkeuksen yleisesti sovellettavasta verojärjestelmästä.

Komissio on 12 päivänä joulukuuta 2001 antanut asetuksen (EY) N:o 70/2001 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen, jäljempänä *pk-asetus*. Tässä laissa tarkoitettu tuki on hyväksytty pk-asetuksen tarkoittamana investointitukena, jonka komissio on 11 päivänä kesäkuuta 2001 annetulla päätöksellä nro SG(2001) D/289096 hyväksynyt yhteismarkkinoille yhteensopivaksi.

Komissio on 6 päivänä elokuuta 2008 antanut asetuksen N:o 800/2008 tiettyjen tuki-

muotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti, jäljempänä *yleinen ryhmäpoikkeusasetus*. Uusi yleinen ryhmäpoikkeusasetus on korvannut muun muassa aiemmin annetun pk-asetuksen.

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaan pienten ja keskisuurten yritysten investointien tukemiseksi annettava tuki katsotaan yhteismarkkinoille yhteensopivaksi tueksi, eikä siihen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valtiontuki-ilmoitusta, mikäli tukiohjelmat ja niiden perusteella myönnettävät yksittäiset tuet täyttävät kaikki asetuksessa säädetty edellytykset. Lisäksi edellytetään, että ohjelma sisältää nimenomaisen viittauksen uuteen ryhmäpoikkeusasetukseen siten, että siinä mainitaan ryhmäpoikkeusasetuksen nimi ja viite ohjelman julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Mainitunlaisena tukena pidetään pk-yritysten investointeihin kohdistuvaa tukea, mikäli tuki-intensiteetti, eli tuen määrä suhteessa investoinnin arvoon, pienen yrityksen kohdalla ei ylitä 20 prosenttia ja keskisuuren yrityksen osalta 10 prosenttia. Tuki-intensiteetti määritetään tuen maksimimääräksi suhteessa tukihankkeen hyväksyttyihin kustannuksiin. Uuden ryhmäpoikkeusasetuksen sisältämä aineelliseen omaisuuteen tehdyn investoinnin käsite on sama kuin aiemmassa pk-asetuksessa.

Asetuksessa edellytetään lisäksi, ettei asetuksen tarkoittama tuki saa kasautua minkään muun tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneen tuen eikä komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 säädetty edellytykset täyttävän vähämerkityksisen tuen eikä muun samojen tukikelpoisten kustannusten kattamiseen myönnettävän yhteisön rahoituksen kanssa, jos kasautuminen aiheuttaisi kyseiseen tukeen asetuksen nojalla sovellettavan tuki-intensiteetin tai tukimäärän ylittymisen.

Esityksessä jatkettavaksi ehdotetun tukiohjelman tuki-intensiteetin suuruudeksi on arvioitu noin yksi prosentti. Korotetun poistooikeuden käytöstä aiheutuva arvioitu verotuen määrä otettaisiin huomioon muun tuen tasoa harkittaessa siten, että tukien kokonaismäärä ei ylitä sallittua enimmäismäärää.

Uuden yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tarkoittama pienten ja keskisuurten yritysten käsite on käytännössä sama kuin komission 6 päivänä toukokuuta 2003 antamassa suosituksessa mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä. Määritelmä on sisällytetty uuden ryhmäpoikkeusasetuksen 1 liitteeseen, minkä johdosta ehdotetaan, että lain 2 a §:n 3 kohdassa viitataan tähän yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteeseen mainitun suosituksen sijasta.

Uusi ryhmäpoikkeusasetus ei sisällä merkittäviä muutoksia niin kutsuttujen herkkien toimialojen suhteen, jotka on rajattu asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle sillä poikkeuksella, että hiiliteollisuus on yksiselitteisesti rajattu soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän johdosta veronhuojennukseen oikeuttavien investointien ulkopuolelle rajattuihin toimialoihin ehdotetaan lisättäväksi kivi- ja rusko-hiilen kaivuu.

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 1 artiklan 6 kohdan mukaan asetusta ei sovelleta vaikeuksissa oleviin yrityksiin eikä tukeen tai tukiohjelmiin, joissa ei nimenomaisesti suljeta pois mahdollisuutta yksittäisen tai tapauskohtaisen tuen maksamiseen yritykselle, jota koskee sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Edellä esitettyä edellytystä kutsutaan Deggendorf-ehdoksi.

Eräiden valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä säädetään komission perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuen maksamisen keskeyttämisestä tai takaisinperimisestä noudatettavasta menettelystä. Päätös on pantava Suomessa viipymättä täytäntöön takaisinperinnästä vastuussa olevan viranomaisen päätöksellä. Säännös sisältää määräykset takaisinperinnän toimivaltaisuudesta viranomaisesta. Takaisinperinnän täytäntöönpanoa koskeva kansallisen viranomaisen päätös voidaan panna täytäntöön verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädettyssä järjestyksessä, ja siihen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on noudatet-

tava heti mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Komission 15 päivänä marraskuuta 2007 antaman sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtioneuvoston takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokkaasta täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa antaman tiedonannon (2007/C272/05) mukaan komission takaisinperintää koskeva päätös on pantava täytäntöön neljän kuukauden kuluessa mainitun päätöksen antamisesta.

Yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa edellytetyn niin kutsutun Deggendorf-ehdon toteuttamiseksi esityksessä ehdotetaan, että verovelvollisella ei olisi oikeutta tehdä tässä esityksessä tarkoitettuja korotettuja poistoja, mikäli verovelvolliselle olisi annettu eräiden valtioneuvoston tukien Euroopan yhteisön sääntöjen soveltamisesta annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu takaisinperintäpäätös, jolla pantaan täytäntöön komission tekemä päätös valtioneuvoston takaisinperimisestä ja mainittua tukia ei olisi palautettu 4 kuukauden kuluessa mainitun komission päätöksen antamisesta.

Asetuksessa edellytetään lisäksi, että myönnettävällä tuella on kannustava vaikutus. Verotoimenpiteiden osalta kannustava vaikutus katsotaan olevan, mikäli verotoimenpiteen käsittämä veroetuus myönne-

tään objektiivisin perustein eikä jäsenvaltio voi harjoittaa harkintavaltaa etuuden myöntämisen suhteen ja mikäli verotustoimenpide on otettu käyttöön ennen kuin tuettava hanke on aloitettu. Jälkimmäistä edellytystä ei kuitenkaan sovelleta toimenpiteisiin, joiden osalta on kyse verotuksen kautta myönnettävän tukiohjelman jatkamisesta.

Kun asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukiohjelma tulee voimaan, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 päivän kuluessa yhteenveto kyseistä tukitoimenpidettä koskevista tiedoista. Tiedot julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja komission verkkosivuilla. Lisäksi asetuksessa edellytetään, että jäsenvaltion on julkaistava internetissä kyseisen tukiohjelman koko teksti. Tekstin on oltava saatavilla internetissä koko sen ajan, jonka kyseinen tukitoimenpide on voimassa.

5 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009. Lakia sovellettaisiin verovuosilta 2009—2011 toimitettavissa verotuksissa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1262/1993) 2 §:n 2 momentti, 2 a §:n 3 kohta ja 8 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 2 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 979/2006 ja 2 a §:n 3 kohta laissa 914/2003, ja

lisätään 5 §:ään uusi 3 momentti ja 8 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 979/2006, uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pienen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2011 aikana tekee tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on:

- 1) maataloustuotteiden jalostus;
- 2) teräksen tai teräsputkien valmistus;
- 3) tekokuittujen valmistus;
- 4) autojen tai auton osien valmistus;
- 5) laivojen valmistus tai korjaus; taikka
- 6) kivi- tai ruskohiilen kaivu.

2 a §

Pieni ja keskisuuri yritys

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä:

3) joka täyttää tiettyjen tukimuotojen toteutamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mu-

kaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) liitteeseen I sisältyvät pienen ja keskisuuren yrityksen tunnusmerkit.

5 §

Korotettu poisto

Edellä 1 momenttia ei sovelleta, jos Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt päätöksen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen takaisinperimisestä ja sen nojalla verovelvolliselle on annettu eräistä valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettu tuen takaisinperintämääräys, jota verovelvollinen ei ole noudattanut neljän kuukauden kuluessa komission päätöksen antamisesta.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2014 toimitettavissa verotuksissa.

Tässä laissa tarkoitettuun tukiohjelmaan sovelletaan 2 a §:n 3 kohdassa tarkoitettua, 9 päivänä elokuuta 2008 Euroopan unionin vi-

rallisessa lehdessä L214 julkaistua komission
asetusta.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran ve-
rovuodelta 2009 toimitettavassa verotukses-
sa.

Tämä laki tulee voimaan _____
päivänä _____ kuuta
20 _____.

Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1262/1993) 2 §:n 2 momentti, 2 a §:n 3 kohta ja 8 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 979/2006 ja 2 a §:n 3 kohta laissa 914/2003, ja
lisätään 5 §:ään uusi 3 momentti ja 8 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 979/2006, uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit

Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2008 aikana tekee siinä tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on:

- 1) maataloustuotteiden jalostus;
- 2) teräksen tai teräsputkien valmistus;
- 3) tekokuitujen valmistus;
- 4) autojen tai auton osien valmistus; taikka
- 5) laivojen valmistus tai korjaus.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2011 aikana tekee siinä tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on:

- 1) maataloustuotteiden jalostus;
- 2) teräksen tai teräsputkien valmistus;
- 3) tekokuitujen valmistus;
- 4) autojen tai auton osien valmistus;
- 5) laivojen valmistus tai korjaus; taikka
- 6) kivi- tai ruskohiilen kaivu.

2 a §

2 a §

Pieni ja keskisuuri yritys

Pieni ja keskisuuri yritys

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä:

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä:

3) joka täyttää mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä anne-

3) joka täyttää tiettyjen tukimuotojen toteutamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi

tussa komission suosituksessa (2003/361/EY) tarkoitetut yrityksen riippumattomuutta kuvaavat ja muut suositukseen sisältyvät pienen ja keskisuuren yrityksen tunnusmerkit.

perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) liitteeseen I sisältyvät pienen ja keskisuuren yrityksen tunnusmerkit.

5 §

Korotettu poisto

5 §

Korotettu poisto

Edellä 1 momenttia ei sovelleta, jos Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt päätöksen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen takaisinperimisestä ja sen nojalla verovelvolliselle on annettu eräistä valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettu tuen takaisinperintämääräys, jota verovelvollinen ei ole noudattanut neljän kuukauden kuluessa komission päätöksen antamisesta.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2012 toimitettavissa verotuksissa.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2014 toimitettavissa verotuksissa.

Tässä laissa tarkoitettuun tukiohjelmaan sovelletaan 2 a §:n 3 kohdassa tarkoitettua, 9 päivänä elokuuta 2008 Euroopan unionin virallisessa lehdessä L214 julkaistua komission asetusta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa.